

Izvoru¹, Brănești², Valea Seacă, Văcărești³ și Pirlita. Bulgarii așezați în ultimele trei sate fuseseră asigurați de generalul Roth, care asediase Silistra, că în Țara Românească vor fi scutiți de orice dări⁴. Trecerea lor s-a făcut probabil o dată cu a turtucăienilor, care se așezaseră în august 1828 la (Chirnogi Ilfov). Ultimii, în număr de 200 de inși, sînt însă în imensa lor majoritate români. Din lista numelor notăm spre exemplificare; Iorga sin Mavrodin, Tudor Mărginoiu, Tănase sin Preda cojocarul, Costea Botoroiu, Costea al Anghelinei, Radu Cucu, Sava Lupu, Sandu Puiu, Stoica Colindeț, Ion Stuparu, Ion Roșu, Radu Razachin, Tănase Carabulea, Mihai Bolboacă, Neagu Șopîrlă etc. Numele bulgărești apar foarte rar: Peno Boiangiu, Stanciu Mihailoglu, Dobre sin Decu, altele fiind îndoielnice⁵.

Dintr-o catagrafie fiscală aflăm că, în afară de satele din Ilfov citate pînă acum, băjenari bulgari — între ei însă și unii români — se așezaseră și în satele Ulmeni sîrbi, Spanțov, Piteasca, Călnău, Valea Dragului și altele⁶. Și aici denu-mirile: Ion Mocanu, Marin Rogoza, Pascu Florea nu lasă nici o îndoială. Băjenarii se așază însă și în alte județe. Astfel, în 1828, cînd în Oltenia pe malul Dunării se dădeau lupte, au fugit de la Cozlodui (regiunea Rahova) numeroși băjenari bulgari care ierneză la Gighera (Dolj), stabilindu-se apoi la Brebeni (jud. Olt), lingă alți consăteni de-ai lor stabiliți acolo din vremuri mai vechi, bulgari și români⁷. Tot acum și tot în acest județ găsim așezări din aceeași regiune a Rahovei în satele Măgurele⁸, Caravaneti⁹ și Spătărei¹⁰. Veniți în 1828 trebuie socotiți și unii din acei băjenari ce afirmă că au intrat în țară în 1827, dar « în timpul războiului ». Așa sînt 44 de familii din satul Mitropolia (Nanov)¹¹ și cele 25 de familii din Găurici¹², ambele din județul Teleorman. Și alți băjenari susțin că au venit în 1827 ca să se lege de categoria celor veniți în timpul războiului pentru a obține privilegiu. Așa au făcut de exemplu cele 60 de familii din satul Ipotești (Olt), care, de fapt, s-au dovedit a fi stabilite în țară încă din 1803.¹³

În sfîrșit, la finele anului 1828 a avut loc « reînturnarea în țară a unui mare număr de băjenari, care au trecut peste Dunăre în anul 1821 » și care, după dispozițiile generalului Jeltuhin, președintele Divanurilor, urmau « a se trece în rîndul pămîntenilor ca birnici în folosul haznelii ». Ordinul său, dat la 31 mai 1829, arăta că aceștia au împlinit « asidosia » pe opt luni, ceea ce dovedește

¹ *Ibidem*, p. 32—33.

² Arh. st. Buc., *Vistieria*, dos. 3 201/1831, f. 504—506. (În 1828, « cînd au trecut armia de cea parte a Dunării, au venit aci 29 familii ».)

³ *Ibidem*, f. 2 și 4.

⁴ Roman ski, *op. cit.*, p. 80.

⁵ Vezi lista completă la Roman ski, *op. cit.*, p. 160.

⁶ Arh. st. Buc., *Adm. vechi*, dos. 4 756/1831, f. 109—125. Aceștia își terminaseră « asidosia » (scutirea) de opt luni și plăteau dare din mai 1829, ceea ce înseamnă că veniseră cel mai tîrziu în toamna anului 1828. Cei din Ulmeni trecuseră la 1 mai 1828. Arh. st. Buc., *Vistieria*, dos. 3 201/1831, f. 1108.

⁷ *Ibidem*, f. 620—621, 801 și 1 192.

⁸ *Ibidem*, f. 637.

⁹ *Ibidem*, f. 35.

¹⁰ *Ibidem*, f. 36.

¹¹ *Ibidem*, f. 972.

¹² *Ibidem*, f. 1 064 și 1 156.

¹³ *Ibidem*, f. 1 128 și 1 192.